

Til § 3.

Med Hensyn til de Betingelser, som man har ment at kunne tilbyde de Privatseminarier, hvis Anerkendelse ikke bliver fornyet, bemærkes følgende:

Forudsætter man, at Anerkendelsesperioden for et saadant Seminarium udløber inden Udgangen af Skoleaaret 1936—37, maa Seminariet dog have Muligheden for at føre sit Elevehold fra 1933 igennem til den afsluttende Eksamen i 1937, men skal ikke optage nye Elever i 1934, 1935 og 1936. For at dette økonomisk skal kunne gennemføres, maa Seminariet i de Aar, hvori det arbejder med faa Klasser, have en Erstatning for den manglende Elevindtægt derved, at Staten stiller Seminariet, som om det stadig havde 3 Klasser. Da disse Seminarier aldrig vil have haft 4 Klasser — den første 4de Klasse oprettes i 1934, da disse Seminarier ikke optager 1ste Klasse — er det rimeligt, at deres økonomiske Forhold stadig baseres paa 3 betalende Klasser. Det er ganske klart, at de derved i de sidste Aar vil blive forholdsvist gunstigt stillede, idet der kun skal betales Lærertiløn for henholdsvis en eller to Klasser, men det kan være nødvendigt af pædagogiske Hensyn at bevare et større Antal Lærere, der i disse Aar ikke kan beskæftiges fuldt ud, og man har derfor ment at maatte anbefale denne Ordning.

Udløber Seminariets Anerkendelsesperiode først efter Udgangen af Skoleaaret 1936—37, maa det kunne afholde afsluttende Eksamen sidste Gang i det Aar, i hvilket Anerkendelsen udløber, medens det ikke optager Elever i de 3 foregaaende Aar. Et saadant Seminarium vil altsaa kunne have haft 4 Klasser i et eller to Aar, men man mener dog, at dets økonomiske Forhold i Afviklingstiden vil kunne ordnes paa tilfredsstillende Maade, naar der stadig sikres det Indtægten af 3 Elevehold; Seminariet vil jo altid, hvis det ønsker det, kunne vælge at ophøre med Udgangen af Skoleaaret 1936—37.

For Forstanderne er der foreslaaet en lignende Ordning som for Forstanderen for Fømmers Kvindeseminarium. For Lærerne gælder nu den i Lov af 4. April 1928 § 4 givne Regel, at de Lærere, der efter at have virket i 15 Aar ved et privat Seminarium fratræder eller afskediges paa Grund af Alder eller Svagelighed, og som ikke er pensionsberettigede i anden Egenskab, har Adgang til en Understøttelse, der almindeligvis vil udgøre $\frac{2}{3}$ af den Pension, den paagældende vilde have opnaaet,

hvis han havde været i Statens Tjeneste, og som ikke kan overstige dette Beløb.

Man foreslaar denne Regel modificeret ved denne Lejlighed; idet Afskedigelse paa Grund af Seminariets Nedlæggelse skal være tilstrækkeligt Understøttelsesgrundlag; dernæst beregnes Understøttelsen i de første 5 Aar efter Ventepengereglene, og der kræves kun 10 Aars Tjeneste ved Seminariet. Paa den anden Side maa man forlange, at den paagældende har haft sit Hovederhverv ved Seminariet; det er i øvrigt et Spørgsmaal, om dette ikke allerede bør kræves for Understøttelse efter Lov af 4. April 1928 § 4, idet ingen kan vente at blive pensioneret af en Bibeskæftigelse; man har derfor foreslaaet, at den paagældende skal have haft mindst 18 ugentlige Timer i de sidste 3 Aar, før Afviklingen af Seminariet begyndte; derimod kan Timetallet selvfølgelig ikke forlanges opretholdt i de Aar, Seminariet arbejder med færre Klasser.

Seminariets Bygninger volder en vis Vanskelighed. Ministeriet mener ikke, det kan være rimeligt, at man afkøber en Privatinstitution dens Bygninger for at kunne nedlægge Institutionen; det vilde føre til farlige Konsekvenser, om man ikke skulde kunne inddrage Statstilskud til et privat Foretagende uden Forpligtelse til at afkøbe dette Bygninger, for hvilke man ikke har nogen Anvendelse. Imidlertid ser man vel, at det for et Seminarium kan være meget vanskeligt straks at faa Bygningerne solgt, eventuelt omdannet til andet Brug, og man har derfor foreslaaet at hjælpe Seminariet i en rimelig Overgangstid, saa det kan faa Tid til at søge ny Anvendelse for Bygningen, ved at betale Seminarieforstanderen det hidtidige Bygningstilskud i 5 Aar efter Nedlæggelsen.

Til § 4.

Ved Lov af 4. April 1928 § 3 er det fastsat, at Statstilskuddet til et Privatseminarium bortfalder efterhaanden, naar et Seminarium i 3 Skoleaar efter hinanden har haft et Elevtal af under 42 Elever. Dette er beregnet som 14 Elever i hver af Seminariets 3 Klasser og maa derfor, da der nu vil blive 4 Klasser i et Seminarium, ændres til 56, saaledes at denne Fordring første Gang stilles, naar 4de Klasse i Skoleaaret 1934—35 er oprettet.